

РЕШЕНИЕ

№ 6603

гр. София, 04.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13 състав, в
публично заседание на 06.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **8849** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Жалбоподателят [фирма], ЕИК по Булстат[ЕИК], със седалище [населено място], [улица], вх.Б, ап.2, представлявано от В. Д. К. оспорва Ревизионен акт /РА/ № [ЕГН]/ 02.12.2011 г., издаден от Б. Н. Н., главен инспектор по приходи в ТД на НАП – С., потвърден в обжалваната част от директора на дирекция ОУИ при ЦУ на НАП с решение № 1337/ 05.06.2012 г. относно начислени лихви, произтичащи от невнесен в срок ДДС за периодите-месец 12,2007, месец 10,2008 год, месец 04,2010 год, и месец 06,2010 год.

В жалбата е въведено оплакване, че в описаната част ревизионният акт е незаконосъобразен, явно необоснован и немотивиран. Твърди, че доколкото лихвата е акцесорно задължение, а РА е отменен в оспорената пред Директора на ДОУИ част и преписката е върната за нова ревизия, то и не следва да дължи лихви върху сумите за посочените периоди.

Искането до съда е за отмяна на акта и за присъждане на разноски.

Ответникът – Директорът на дирекция "ОУИ" при ЦУ на НАП – [населено място], чрез представител по пълномощие, моли за отхвърляне на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП редовно уведомена не изпраща представител и не взема становище в производството.

От фактическа страна се установява:

Със заповед № 110638/ 07.06.2011 г., издадена от М. Г. Р., началник сектор „Ревизии” Дирекция „Контрол” - ТД на НАП С., връчена на 21.06.2011г. лично на управителя на дружеството е възложена ревизия на [фирма], в чиито обхват са включени и задължения по ЗДДС за данъчен период 01,01,2007-31,12,2010г и задължения по ЗКПО за периода 01,01,2007-31,12,2010.В следствие на осн.чл.114 ал.4 от ДОПК е издадена Заповед № 108332/13,07,2012год на В. С. М. за продължаване срока на ревизията до 07,10,2011година. Компетентността на издателя на ЗВР се установява от заповед № РД-01-6/ 04.01.2010 г. на директора на ТД на НАП С. и трудов договор от 30,06,2006-стр.13.

Констатациите на приходните органи са отразени в РД и по тях страните не спорят : за месец декември 2007год ревизиращия екип установил деклариран ДДС за внасяне в размер на 30229,57 лв,установено от ревизията ДДС за внасяне в размер на 30229,57 лв,на 14,01,2008год внесен от страна на дружеството ДДС в размер на 20233,43 лв ,остават дължими 9996,14 лв и лихва върху тях в размер на 524,83лв за периода 16,01,2008-21,10,2011год; за месец октомври 2008год ревизиращия екип установил деклариран ДДС за внасяне в размер на 11198,43 лв,установено от ревизията ДДС за внасяне в размер на 11198,43 лв,на 13,11,2008год внесен от страна на дружеството ДДС в размер на 10493,90 лв ,остават дължими 704,53 лв и лихва върху тях в размер на 234,23лв за периода 16,11,2008-21,10,2011год; за месец април 2010год ревизиращия екип установил деклариран ДДС за внасяне в размер на 18772,85 лв,установено от ревизията ДДС за внасяне в размер на 18772,85 лв, данъкът в размер на 18130,34 лв е приспаднал по реда на чл.92 ал.1 от ЗДДС,а данъкът в размер на 642,51 лв е внесен на 12,05,2010год; за месец юни 2010год ревизиращия екип установил деклариран ДДС за внасяне в размер на 9083,43 лв,установено от ревизията ДДС за внасяне в размер на 9083,43 лв,данъкът в размер на 6472,79 лв е преспаднал съгласно разпоредбите на чл.92 ал.1 от ЗДДС,а данъкът в размер на 2092,24 лв е внесен на 12,07,2010год,остават дължими 518,40 лв и лихва върху тях в размер на 67,90лв за периода 16,07,2010-21,10,2011год; .

Екземпляр от ревизионния доклад №1108332/21,10,2011г е получен от управителя на дружеството на 04.11.2011 г..

Фактическите констатации и изводи на екипа са потвърдени от издателя на РА № [ЕГН]/ 02.12.2011 г., съобщен на управителя на ООД Н. на 12.12.2011 г.Компетентността на органа ,издал ревизионния акт се установява с Заповед за определяне на компетентен орган № К 110832/03,11,2011год, издадена от В. С. М.

Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК по жалба с вх. № 53-03-2539/ 29.12.2011 г. по описа на Д „ОУИ” С.. ,т.е в срока по чл. 152, ал. 3 от ДОПК. След пълното комплектуване жалбата с ревизионната преписка е депозирана у решаващия орган на 10.01.2012 г.Сключено е споразумение между Директора на ДОУИ и Н. ООД за продължаване на срока за произнасяне по жалбата на осн. Чл.156 ал.7 от ДОПК.

С решение № 1337/ 05.06.2012 г. директорът на Дирекция „ОУИ” е отменил обжалвания пред него ревизионен акт ,в частта за установените задължения по ЗДДС за месец 03,2010год изцяло,отменил е ревизионния акт ,в частта за установените задължения по ЗДДС за данъчни периоди-месец 01,2007,м.04,2007,м.05,2007,м.06,2007,м.09,2007,м.11,2007,м.04,2008,м.05,2008,м.06,2008,м.07,2008,м.09,2008,м.11,2009 и м.05,2010год,ведно със съответните лихви и е върнал в тази част преписката за извършване на нова ревизия,като е потвърдил обжалвания пред него РА в оспорваната по делото част относно начислени лихви

върху невнесен в срок ДДС за месеците 12,2007,м.10,2008;м.04,2010;м.06,2010.Това е именно и частта от оспорения ревизионен акт,която съгласно чл.156 ал.1 от ДОПК подлежи на оспорване по съдебен ред пред настоящия състав.

По делото страните не спорят по изложената в ревизионния доклад и ревизионния акт фактическа обстановка- а именно- за месец декември 2007год ревизиращия екип установил деклариран ДДС за внасяне в размер на 30229,57 лв,установено от ревизията ДДС за внасяне в размер на 30229,57 лв,на 14,01,2008год внесен от страна на дружеството ДДС в размер на 20233,43 лв ,остават дължими 9996,14 лв и лихва върху тях в размер на 524,83лв за периода 16,01,2008-21,10,2011год; за месец октомври 2008год ревизиращия екип установил деклариран ДДС за внасяне в размер на 11198,43 лв,установено от ревизията ДДС за внасяне в размер на 11198,43 лв,на 13,11,2008год внесен от страна на дружеството ДДС в размер на 10493,90 лв лв ,остават дължими 704,53 лв и лихва върху тях в размер на 234,23лв за периода 16,11,2008-21,10,2011год; за месец април 2010год ревизиращия екип установил деклариран ДДС за внасяне в размер на 18772,85 лв,установено от ревизията ДДС за внасяне в размер на 18772,85 лв, данъкът в размер на 18130,34 лв е приспаднал по реда на чл.92 ал.1 от ЗДДС,а данъкът в размер на 642,51 лв е внесен на 12,05,2010год; за месец юни 2010год ревизиращия екип установил деклариран ДДС за внасяне в размер на 9083,43 лв,установено от ревизията ДДС за внасяне в размер на 9083,43 лв,данъкът в размер на 6472,79 лв е преспаднал съгласно разпоредбите на чл.92 ал.1 от ЗДДС,а данъкът в размер на 2092,24 лв е внесен на 12,07,2010год,остават дължими 518,40 лв и лихва върху тях в размер на 67,90лв за периода 16,07,2010-21,10,2011год;

При изложената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:Неоснователни са доводите на жалбоподателя,че след като Директора на ДОУИ бил отменил ревизионния акт и върнал преписката за извършване на нова ревизия за периодите месец 01,2007,м.04,2007,м.05,2007,м.06,2007,м.09,2007,м.11,2007,м.04,2008,м.05,2008,м.06,2008,м.07,2008,м.09,2008,м.11,2009 и м.05,2010год,ведно със съответните лихви,то начисляването на лихви за данъчни периоди месеците 12,2007,м.10,2008;м.04,2010;м.06,2010 било незаконосъобразно.Безспорно се установи,че за въпросните данъчни периоди месеците 12,2007,м.10,2008; м.04,2010;м.06,2010 ревизиращият екип не е извършвал корекции по отношение на установяването на задължения по ЗДДС.Сумите дължими от дружеството жалбоподател са идентични на установените в рамките на ревизията.Именно поради тази причина с оглед на констатацията,че сумите не са платени в срок- ревизиращият орган е начислил лихви за забава-които са акцесорно вземане на едно неоспорено и установено по основание и размер данъчно задължение.Само за пълнота Директора на ДОУИ е върнал преписката за извършване на нова ревизия по отношение на други данъчни периоди и установените за тях данъчни задължения,в това число и по отношение на съответните лихви-т.е не съществува претендираното противоречие ревизията да се извършва по отношение на задължения ,за които ревизионния акт да е потвърден в частта за установените лихви за забава.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от кодекса. Изготвен е в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, където са подробно изложени фактическите констатации и съображения на

екипа.

При този анализ на установените в процеса факти жалбата е неоснователна и ще следва да бъде отхвърлена. Съобразно чл. 161, ал. 1 от ДОПК и при направено искане за това на администрацията се следва юрисконсултско възнаграждение в размера по Наредба № 1/ 2004 г. на Висшия адвокатски съвет за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съобразно до начислените лихви, което се определя от съда на 150 лв.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на [фирма], ЕИК по Булстат[ЕИК], със седалище [населено място], [улица], вх.Б, ап.2, представлявано от В. Д. К. против Ревизионен акт /РА/ № [ЕГН]/ 02.12.2011 г., издаден от Б. Н. Н., главен инспектор по приходи в ТД на НАП – С., потвърден в обжалваната част от директора на дирекция ОУИ при ЦУ на НАП с решение № 1337/ 05.06.2012 г. относно начислени лихви, произтичащи от невнесен в срок ДДС за периодите-месец 12, 2007, месец 10, 2008 год, месец 04, 2010 год, и месец 06, 2010 год.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК по Булстат[ЕИК], със седалище [населено място], [улица], вх.Б, ап.2, представлявано от В. Д. К. да заплати на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – С. при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: